

VOJENSKÉ ZDRAVOTNICKÉ LISTY

ROČNÍK LXXIII

ČERVEN 2004

ČÍSLO 3

STŘELNÉ PORANĚNÍ BÉRCE PERKUSNÍM REVOLVEREM SE VZNIKEM ARTERIOVENÓZNÍ PÍŠTĚLE

¹Daniel DOBEŠ, ¹Robert ČÁP, ²Zdeněk BĚLOBRÁDEK, ²Jiří FEIX, ²Tomáš LUTONSKÝ, ²Jan ZAHRADNÍČEK¹Katedra válečné chirurgie Vojenské lékařské akademie J. E. Purkyně, Hradec Králové²Chirurgická klinika Fakultní nemocnice, Hradec Králové

Souhrn

Autoři prezentují případ arteriovenózní píštěle vzniklé na podkladě zástřelu bérce perkusním revolverem. Kazuistika je zajímavá tím, že poranění cév nebylo diagnostikováno při primárním chirurgickém ošetření, ale až pooperačně, kdy si komplikovaný pooperační průběh vynutil angiografické vyšetření. Toto vyšetření potvrdilo nález pseudoaneuryzmatu a píštěle mezi a. tibialis anterior a v. poplitea, která byla řešena operačně, kdy byla provedena pseudoaneuryzmografie a zrušení píštěle.

Klíčová slova: Střelná rána; Arteriovenózní fistule; Pseudoaneuryzma.

Gunshot Crus Wound with a Percussion Revolver Causing Arteriovenous Fistula

Summary

The authors present a case of arteriovenous fistula caused by crus wound with a percussion revolver. This case report is interesting because venous injury was not diagnosed during the primary surgical treatment. But it was diagnosed later on after the operation when the complicated course of the operation required angiographical examination. This examination confirmed pseudoaneurysm and fistula findings between a. tibialis anterior and v. poplitea. It was solved by the operation. Pseudoaneurysmorrhaphy and removal of fistula were performed.

Key words: Gunshot wound; Arteriovenous fistula; Pseudoaneurysm.

Úvod

Poranění perkusními zbraněmi vykazují určitá specifika. Perkusní zbraně patří do skupiny tzv. nízkorychlostních zbraní, jejichž střely mají ústřovou rychlost do 400 m/s. Projektily do těchto zbraní jsou vyráběny z olova. Často si je majitelé vyrábějí sami odléváním. Projektily mají tvar koule nebo tzv. ogiválu (válcovité střely se špičkou).

Pro revolvery ráže .44 se zpravidla používají kule o průměru 11,3–11,5 mm z co nejčistšího

(měkkého) olova. Nerovnoměrné rozložení hmotnosti litého projektilu ovlivňuje charakter letové dráhy projektilu a tím může zvyšovat jeho ranivost.

Kazuistika

V září roku 2000 byl přijat na Chirurgickou kliniku Fakultní nemocnice v Hradci Králové muž ve věku 45 let. Raněný udával, že po položení batohu na zem došlo k výstřelu z perkusního revolveru ulo-

ženého v batohu a zasažení levého bérce. Přechodně pociťoval parestzie v oblasti bérce a nohy. Ty však odezněly při vyšetření na akutním příjmu chirurgické kliniky.

Pacient byl při primárním vyšetření oběhově stabilní, bez poruchy vědomí. Lokálně bylo zjištěno, že v oblasti anterolaterální plochy horní třetiny bérce mezi tibií a fibulou, asi 15 cm pod kolenním kloubem je patrný vstřel o průměru velikosti přibližně 10 mm s lacerovanými okraji (barevná příl. s. I obr. 1). Výstřel nebyl patrný. V podkolenní jamce byl však hmatný projektil těsně pod kožním krytem. Běrec byl lehce oteklý, kůže nad hmatným projektilem zhmožděná. Pulzace na periferních tepnách byla dobře hmatná, končetina byla teplá, bez známek akutní ischémie. Hybnost i citlivost končetiny byla zachována.

Na prostém RTG snímku byl patrný projektil retinovaný v podkoží v oblasti lýtky. Skelet bérce byl intaktní. Dopplerovským vyšetřením byl prokázán neporušený krevní tok v popliteální žíle i tepně. Pacient byl indikován k revizi zástřelu lýtky.

V antibiotické cloně cefalotinu (Cefalotin[®], Biotika, a. s., SR) a ornidazolu (Avrazor[®], Léčiva, a. s., ČR) byl v celkové anestezii nasondován střelný kanál. Střelný kanál směřoval latero-kraniálně do popliteální krajiny, kde slepě končil. V tomto místě byl hmatný projektil. Zde byla provedena incize a jeho extrakce. Jednalo se o olovený kulový projektil, který nebyl výrazně deformován (barevná příl. s. I obr. 2). Dále byla provedena excize avitálních lacerovaných tkání kůže a podkoží z místa vstřelu. Otevřený střelný kanál byl vypláchnut 0,5% roztokem chloraminu a zadrénován. Pooperačně byla rána proplachována 10% roztokem povidonjodidu (Betadine[®], Egis Pharmaceuticals Ltd., Maďarsko) a bylo pokračováno v antibiotické léčbě kombinací cefalotinu a avrazoru.

Pátý pooperační den si pacient začal stěžovat na bolesti lýtky. Fyzikálním vyšetřením byl zjištěn zvětšený otok a objem lýtky. Dopplerovským vyšetřením byla diagnostikována arteriovenózní píštěl v oblasti proximální části bérce. Angiografickým vyšetřením byl potvrzen nálezh pseudoaneuryzmatu lokalizovaného 1 cm za odstupem a. tibialis anterior velikosti 2,5x1 cm s rychlým plněním popliteální žíly, která byla do úrovně kloubní šterbiny zdvojená (barevná příl. s. I obr. 3). Průtok a. tibialis anterior byl značně zpomalen, tepna se plnila distálně z a. peronea. Vzhledem k lokalizaci a charakteru vysokoprůtokové arteriovenózní fistule s pseu-

doaneuryzmatem bylo indikováno chirurgické řešení.

Z anteromediálního přístupu byla velmi obtížně pro značnou vazivovou přeměnu střelného kanálu a jeho okolí vypreparována trifurkace tepen bércevého řečiště. Touto oblastí také střelný kanál procházel. Zde se nacházela četná koagula a nekrotická tkáň. Po odstranění koagul došlo k prudkému tepennému krvácení, které bylo velmi obtížně stavěno tamponádou. Postupně jednotlivými opichy byla provedena pseudoaneuryzmografie se zrušením arteriovenózní fistule. Po výkonu byla v ráně dobře hmatná pulzace kaudálně probíhající a. tibialis anterior. Rána byla zadrénována a uzavřena. Pooperačně byl podáván cefomandol (Mandol[®], Eli Lilly, Itálie) i. v. v dávce 1 g po 6 hodinách, nízkomolekulární heparin (Fraxiparine[®], Sanofi, Francie) 0,6 ml s. c. jednou denně. Pooperační febrilie postupně ustaly a také ustoupil otok bérce. Kontrolní ultrazvukové vyšetření prokázalo dostatečné toky na tepenném i venózním řečišti bérce. Rána se zhojila per primam. Pacient byl propuštěn 19. den do domácího léčení. V současnosti je již třetí rok bez potíží.

Diskuse

Nejčastější popisovanou lokalizací arteriovenózních zkratů (8) po střelném poranění jsou:

- mediální strana paže
- mediální strana stehna
- popliteální oblast
- předloktí
- bėrec

Kaklikkaya a spol. (3) popsali pŕípad arteriovenózní píštěle v oblasti pravé společné karotické tepny, kdy vstřel byl na přední straně krku a výstřel v subliguální oblasti. Kasvic a spol. (4) popsali kazuistiku střelného poranění břicha se vznikem arteriovenózní spojky, kdy komunikovala pravá renální artérie z dolní dutou žílou. Semiz a spol. (6) uvedli pŕípad arteriovenózní fistule mezi truncus brachiocephalicus a horní dutou žílou po střelném poranění hrudníku, která trvala 8 let od ŕazu.

Časový interval, během kterého dojde ke klinické manifestaci arteriovenózní fistule, může být různě dlouhý, od počátku ŕazu až roky trvající. Wang a spol. (9) uvedli pŕípad městnavého srdečního selhávání pŕi vzniku arteriovenózní fistule mezi pravou renální artérií a dolní dutou žílou, která vznikla po 20 letech po střelném poranění břicha.

Schneider a spol. (7) popsali případ těžkého městnavého kardiálního selhávání, které vzniklo jako následek chronické arteriovenózní píštěle v oblasti femorální artérie 50 let po střelném poranění stehna. Oszisik a spol. (5) popisují v prospektivní studii úrazy způsobné střelnými zbraněmi za 4 roky, které byly komplikovány vznikem pseudoaneuryzmatu v oblasti tepen bérce. Interval diagnózy pseudoaneuryzmatu od úrazu u jejich skupiny raněných činil 15 dnů až 14 měsíců s mediánem 75 dnů.

Diagnostika poranění cév při projektilových či střepinových traumatech se opírá o mechanismus úrazu, fyzikální vyšetření a zobrazovací metody. Práce Grossmana a spol. (2) shrnuje principy diagnostiky a léčby střelných poranění bérce v retrospektivní studii za 6 let. Hlavní diagnostické metody zahrnovaly kompletní fyzikální vyšetření, maleolobrachiální tlakový index (MABI) a prostý rentgenový snímek. V diagnostice vaskulárního infarktu indikovali angiografii podle fyzikálního vyšetření a MABI. V jejich souboru byla zastoupena poranění cév ve 22 procentech.

Indikace k provedení angiografického vyšetření je hodnocena v práci Schwartz a spol. (8), kteří v klinické studii rozdělili penetrující končetinová poranění podle klinického obrazu do tří kategorií vyjadřujících riziko poranění cévních struktur:

1. nízké riziko (žádné příznaky poškození cév, $MABI \geq 1$);
2. střední riziko (žádný těžký příznak, jeden či více lehkých příznaků);
3. vysoké riziko (alespoň jeden těžký příznak).

Do těchto kategorií byli pacienti řazeni podle přítomnosti tzv. těžkých (hard) a lehkých (soft) příznaků.

Těžké příznaky:

- pulzový deficit
- neurologická insuficience
- známky akutní ischemie
- maleolobrachiální index periferních tlaků < 1

Lehké příznaky:

- hematom
- krvácení
- hypotenze
- šelest
- prodloužený kapilární návrat
- fraktura dlouhých kostí

U skupiny pacientů s nízkým rizikem nebylo prokázáno poranění cévního systému. U pacientů zařazených do skupiny se středním a vysokým rizikem poranění cév bylo indikováno angiografické vyšetře-

ní. U takto zařazených a vyšetřených pacientů bylo diagnostikováno poranění cév ve 30 % případů.

U našeho pacienta bylo poranění cév bérce diagnostikováno až pooperačně při vzniku komplikací, které podle fyzikálního nálezu svědčily pro poranění cév bérce. Angiografie nebyla primárně indikována. Náš pacient by měl podle klinické studie Schwartz a spol. (8) iniciálně absolvovat angiografické vyšetření, neboť byly splněny dva lehké příznaky (hematom, krvácení z rány) zařazující pacienta do skupiny se středním rizikem, kde je indikace plně opodstatněná.

V dnešní době je většina posttraumatických arteriovenózních píštělí léčena endovaskulárním přístupem, kdy zpravidla embolizace představuje elegantní metodu relativně neinvazivní terapie. V případě našeho pacienta tento zákrok nebyl možný, neboť endovaskulární výkon by představoval neúměrné riziko ischemie končetiny.

Vlastní chirurgický výkon však neznamená jednodušší zákrok, neboť vazivová transformace měkkých tkání v rozsahu tzv. zóny kontuze a tkáňového ořesu okolí střelného kanálu představuje terén náročný na preparaci a ztěžuje orientaci v operačním poli i ošetření poraněných cév.

U střelných poranění je třeba počítat s poraněním cévních struktur i bez porušení kontinuity cévní stěny mechanismem tzv. tkáňového ořesu, kdy v důsledku porušení endotelu dochází ke vzniku trombózy. Ošetření střelných poranění představuje závažnou oblast traumat, kdy je důležité řídit se stavem pacienta a včas indikovat angiografické vyšetření s možností endovaskulárního výkonu. Při akutní ischemii, enormně narůstajícím hematomu, pulzatilním krvácením z rány je indikován primárně chirurgický zákrok. V ostatních případech je vhodné indikovat primárně angiografické vyšetření podle lehkých a těžkých příznaků.

Literatura

1. FIELDS, CE. Indirect carotid-cavernous sinus fistula after shotgun injury. *J. Trauma*, 2000, vol. 48, no. 2, p. 338–341.
2. GROSSMAN, MD., et al. Gunshot wounds below the popliteal fossa: a contemporary review. *Am. Surg.*, 1999, vol. 65, no. 4, p. 360–365.
3. KAKLIKKAYA, I. – OZCAN, F. – KUTLU, N. Double layered autogenous vein graft patch reconstruction of the common carotid-internal jugular fistula caused by gunshot wound. *J. Cardiovasc. Surg.*, 1999, vol. 40, no. 3, p. 429–433.

4. KAVIC, SM., et al. Renal artery to inferior vena cava fistula following gunshot wound to the abdomen. *Ann. Vasc. Surg.*, 2002, vol. 16, no 5, p. 666–670.
5. OZISIK, K., et al. Pseudo-aneurysm of Popliteal an tibio-peroneal arteries after gunshot injuries. *J. Trauma*, 2003, vol. 55, no. 3, p. 485–488.
6. SEMIZ, E., et al. Thoracic aortocaval fistula due to gunshot wound. *Thorac. Cardiovasc. Surg.* 1996, vol. 44, no. 5, p. 261–263.
7. SCHNEIDER, M. – CREUTZIG, A. – ALEXANDER, K. Untreated arteriovenous fistula after World War II trauma. *Vasa*, 1996, vol. 25, no. 2, p. 174–179.
8. SCHWARTZ, M., et al. Refinding the indication for angiography in penetrating extremity trauma: A prospective analysis. *J. Vasc. Surg.*, 1993, vol. 17, p. 116–124.
9. WANG, KT., et al. Late development of renal arteriovenous fistula following gunshot trauma – a case report. *Angiology*, 1998, vol. 49, no. 5, p. 415–418.

Korespondence: Kpt. MUDr. Daniel Dobeš, Ph.D.
Katedra válečné chirurgie
Vojenská lékařská akademie J. E. Purkyně
Třebešská 1575
500 01 Hradec Králové
e-mail: fist@centrum.cz

Do redakce došlo 27. 4. 2004